

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΗΣ

ΕΛΛΑΔΟΣ.

Αρ 13. Τετάρτη 5. Νοεμβρίου. 1827. Σάββατο.

Ὅσιον προτιμᾶν τὴν Ἀλήθειαν Ἀρεῖς.

Τιμὴ ἑτησία πέντε τάλαντα ἰσπανικὰ, προπληρωτὰ κατ' ἑξαμηνίαν.
Ἐκδίδεται μίαν φεγγὴν τὴν ἐβδομάδα.

Κύριε Φιλάρετε Φιλοδικαίου.
Κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν σου ἑκαταζώρηται τὸ
παλλὲν ἄρθρον σου, διὰ μέσον τοῦ φίλου σου Θ. Σ.
εἰς τὸν Αρ. 11. καὶ 12. καὶ δὲν ἀμφιβάλλω
ὅτι τὰ πατριωτικά σου αἰσθήματα θέλει σὲ πα-
ρακινήσουν καὶ ἀκολουθῶν νὰ προέξῃς τὰς ὁδοὺς κα-
τὰ τὰς χρήσεις θέλει ἀκολουθήσουν τὸσον οἱ Ἀντικυβερ-
νηταίμας, καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ ὑπουργοὶ μας, καθό-
τι ἡ διατριβὴ σου δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι θέλει κέρρει με-
ρίην ἐντύπωσιν εἰς τοὺς παρανομοῦντας διὰ νὰ
ἐμφυλαχθῶν εἰς τὴν ἐξέγερσιν ἀπὸ αὐτῶν.

Τὰ προηγουμένα ὁλέθρια σχέδια τῶν ση-
μαντικῶν μας, ἐντὸς ὀλίγου θέλει ἐνταφιασθῶν
εἰς τὴν ἄβυσσον, καὶ διακοῦτο δὲν πρέπει νὰ
παραδίδωμεν οὔτε τὰς κατάχρήσεις των οὔτε
τὰς παρανομίας των, οὔτε τὰς ὁλεθρίας ἀντε-
νεργείας των, ἀλλὰ πρέπει νὰ τὰς διασαλπίζω-
μεν μετὰ τὰ πλέον ζωηρὰ χρώματα τῆς ἀληθείας,
διὰ μέσον τοῦ ἱεροῦ τύπου, διὰ νὰ γνωρίσουν οἱ
τεφωτισμένοι λαοὶ τῆς Εὐρώπης, ὅτι ἐὰν ὁλοὺς
τῆς Ἑλλάδος ἐδόξη εἰς πολλὰς ἀταξίας τοῦτο
προέρχεται ἀπὸ τὰς ἀντενεργείας τῶν σημαν-
τικῶν, καθ' ὅτι ἔως τώρα οὔτε οἱ τῆς ξηρᾶς οὔτε
τῆς θαλάσσης σημαντικοὶ μας δὲν ἐνέβησαν
ἐμφανῶς ποτὲ εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ ἔθνους,

ἀλλὰ εἰς τὰ ἰδιαιτέρων, προσφέρντες εἰς τὸ
κοινὸν συμφέρον μόνον τὰς ἀντενεργείας των. Εἴν
δμως κατ' ἐντυχίαν ἀπολύσωμεν δίκαιον Κυβερ-
νήτην, καθὼς ἐλπίζομεν, τὸ ἔθνος ἐμπορεῖ εἰς
ὀλίγον διάστημα καιροῦ νὰ λάβῃ πολλὰ διαφορε-
τικὴν μορφήν.

Πολλοὶ, φίλε ἀποδίδουν τὴν δι. τριβὴν σου,
ὅτι νὰ ᾖναι ὄργανον τινὲν γνωστὸν Κατζίδα-
σιδων καὶ Φαναριωτῶν, οἱ ὅποιοι προσπαθοῦν νὰ
γίνουν διάδοχοι τῶν νῦν Ἀντικυβερνητῶν. Στο-
χίζομαι νὰ τοὺς γνωρίσῃς κάλλιστα, διότι τότε
τὸ ἔθνος τίπτεται ἀπὸ τὸ τιγλὶ εἰς τὰ κέρβυνια,
καὶ δὲν σὲ συμφέρει νὰ μείνῃ ἐπὶ τῶν μὴ τοι-
αυτῇ κατηγορία. Δὲν νὰ τὴν ἐξαιρέσῃς δὲν χρει-
άζεται πολὺ. καὶ ὑγείναι!

Ο Ἐκδότης.

Πρὸς τὸν Ἐκδότην τῆς Ἀνεξαρτήτου Ἐφημε-
ρίδος τῆς Ἑλλάδος.

Κύριε!

Ἀμα ἔλαβον τὴν ἐπιστολήν σου, δὲν ἔλειψα ἀπὸ
τοῦ νὰ ἐνεργήσω διὰ νὰ λάβω ἐν ἀντίγραφον τοῦ
συλλογικοῦ φερمانίου ὑπ' ἀριθ. 862. τοῦ ἐπὶ
τῶν ἐσωτερικῶν καὶ τῆς Ἀσυνομίας Γραμμα-

Μὲ μεγάλῳ κλονεῖς ἐκφοβίσαντο ἔλαβαν τὸ ἀντί-
γραφον καὶ τὸ ἔποιον σὲ ἐπαρκαλίσαν, καὶ σὺ
εἶπαι ὑποφρεός. Οἱ γὰρ φροντίζον διὰ νὰ συν-
θυλωθῇ μὲ κανένα ἀνῆγγον περὶ τοῦ νὰ πᾶ-
σῃ τὸ εὐλογοῦν, ἐπειδὴ ἡ ἐξοργισθεὶς σου εἶναι
ταρῆγος, περὶ αὐτῇ. Πειραζόμενος ἀπὸ τὴν δρα-
στηριότητά σου διὰ ἀκριβὲς ἵνα εἶπαι ἀπο-
λυσαι καὶ τὸ ἄλλο ἀντίγραφον, τὸ ἔποιον σὲ
ἐπαρκαλίσαν, καὶ σὲ παρκαλῶν.

ἐφανερῶσαι μὲ τὸν ἀριθ. 8 τῆς Ἀνεξαρτήτου, ἐτυπώθησαν, καὶ εὐρίσκονται πωληταὶ κοντὰ εἰς τὸν ἐκδόστην τῆς Ἀνεξαρτήτου, καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Βιβλίωσης. Τὸ αὐτὸ ἀξεῖν ποιημάτων, καὶ ἴσως ἀβέλμων, εἰς χαρτὶ τριτάτου καὶ εἰς τέταρτον ἔχει τριάντα κατεδατὰ, καὶ ἡ τιμὴν εἶναι δύο γρόσια τὸ καθὲ σῶμα. Ἡ ὁδοὶ ἐξάκου διακρίνου εἶναι ὡς ἔρεται " Οἱ Κιτταδάται. Οἱ Βλαχοδοῦκες. Οἱ Κλακες. Οἱ Φιλιδόξου. Ἡ Γετομαρία. Α' Γιναι. Καὶ ὁ Γπος ἀκόμη εἰς τὰ δεσμά, μὲ τὴν ἐπιγράφην, " Ἐπὶ πληγὰς τῆς Ἑλλάδος. Οἱ οὖτοι ἐπιθυμῶν νὰ ἰδῇ ὅτι, ἔχειροῦργο τῆς Ἑλλάδος, δὲν ἀπατᾷται ἐν τῇ μορφῇ τῶν πληγῶν τῆς, ἃς φροντίση νὰ ἐν- τριεῖται τὴν περιέργειάν του μὲ τὴν ἀπόλαυσίν του, δίδων τὴν συμβουλὴν του ὑπὲρ τῆς θροῦ- πείας τῆς, ἢ τὸ ὄνειδος κατὰ τῆς σφαλερῆς γνώμης τοῦ ἱετροῦ. Πῶς παρὰ δὲν ὅτι ἡ τάλαινα Ἑλλὰς εἰς τὸν ἔβδομον χρόνον τῆς ἀν- γενήσεώς τῆς νὰ βατανίστηται ἀπὸ ἑπτὰ πληγῶν:

Πρὸς τοὺς Κυρίους Διοικητὰς τῆς Νήσου Ἰώης.

Κύριοι:

Ἀνυπόμειναι νὰ ἤθελε μοὶ δ. 9ῃ ἀντίγρα- φον τῶν δύο προβουλευμάτων ὑπὸ ἀριθ. 73. καὶ 84. 10 Οκτωβρίου ὅπου ἔγιναν παρὰ τὸ Σ. Βουλευτικὸν Σώμα διὰ τὴν ἀνάστασιν τῆς Ἰώης ἢ ὅτι ἐκατηγορήθη ὅτι δὲν ἔστιν εἰς τὴν ἐκ- κρατείαν τὰ ἰωραϊκὰ πλεῖα μὲ τὸν πρώτον σόλορχον, ἀλλὰ ἦτον εἰς κόρησαν, διὰ τοῦτο δὲν ἀμφιβάλλω, γνωρίζοντας τὴν ἀδικον κατηγορίαν ὅτι πρὸς αὐτὴν τὴν πατρίδα μας θέλετε διαφύγε- ναι μοὶ δ. 9ῃ διὰ νὰ τὸ δημοκρίτως καθὼς διαλαχθῶ- ναι καὶ τὴν εἰρημὴν προβολέματα.

Ἰώρα 4 Νοεμβρίου 1827.

Ο Ἐκδότης

Κύριε Α. Βουλευτὰ.

Ὅσας ἀντιπολὶ εἰς τὴν μνήμην μου τὰς διὰ φιλεῖς φιλοκυνέρας ὑποσχέσεις σου, ὅσας παρατηρῶ τὸ ὑποθεκτικὸν σου γράμμα ὑπὸ τοῦ νόμου τοῦ ἐντέτου Βουλευτοῦ, ὅσας σὺλλο- γίζομαι τὸν πρώτον, τὸν ὁποῖον ἐπιχειρήθηκες κέντησθαι, ὅσας ἐνθυμούμαι τοὺς περι- κληθεῖς ὑπὲρ τῆς Ἡτρίδος λόγους σου, τοὺς ὁ- ποῖους μοὶ ἔκρινες εἰς τὴν θλιβερὰν δεκτικὴν ὥραν τοῦ ἀνυπομειντοῦ σου, καὶ ὅσας τέλους πάντων προσηλώσω τὴν νύξ μου εἰς τὴν ἀδιαφορίαν τῆς σιωπῆς σου, ὅλα αὐτὰ μὲ κέρνον νὰ συμπι- ρᾷ ὅτι εἶσαι ἕνας ἱπποκρίτης, ἕνας κόλας, ἕνας παρτίτος, καὶ ἕνας κοτζίβατολάτρης, ἀγκυλὰ τὸ ἰσχυματικὸν σου ἐπώνυμον ἀρκετὰ τὸ ἀπ- δεικνύει. Ἐλθέτε ἐνέρετε Βουλευτὰ, ἵτι ἀρρώ- σητες, ἔλαθα προσηλώτοις ὅτι ἔχεις καὶ πολλὸν καιρὸν ὁποῦ ἀνέλθεις. Ἀνέγνωσα ἀκόμη καὶ τὸ σκελὲν σου γράμμα εἰς τινὰ φίλουτον, ἀκομή- θως δὲ ἀνέγνωσα τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν γραβ- μῶν σου. Ἐλθέτε ἀκόμη ὅτι σὺ ἐπὶ τῆς καὶ τὴν χουλίαν τὴν ἐννοήγουν, ἔλαθα ὅμως ὅτι δὲν τὴν ἐδέχῃς, πλην ζητεῖς μίαν μεγαλητέ- ραν, καὶ σὲ συγχάριται. Ἰξομε λοιπὸν, ἐνέρετε Βουλευτὰ, ὅτι ἀδελφεὶς ἐστελέτης τὰς μεγάλων σου ὑποσχέσεις, ἃ δὲν ἐξακολουθήσῃ νὰ τελεώσῃς τὸ ἀιχμημένον ἐπιχειρημά σου, καὶ ἃ δὲν γινώσκῃς ἃ ὁ τὸ πρὸ χροῖον τῆς δημοκρατίας, καὶ νὰ ἐν- δουλῇς μὲ τὸ λαμπρὸν καὶ λευκὸν φόρου τῆς ἀλη- θείας, ἐγὼ θέλω τελώσω τὴν ἀνωθεν μὲ τίς ὁμο- μάς σου, ἐπεὶ δὲ ἄλλο δὲν μοὶ λείπει εἰ μὴ νὰ γράψω ἐνὶ σὺμβονα καὶ ἐπὶ φωτῆντα, καὶ ἐξω πρὸς εἰδῆσίν σου.

Ο Ἐκδότης.

